

קום שני בו ויחי אור כחדש אלול שנת, לחברל סכפרו התולצונים לפ"ק

קול השופר

במקום אשר תשמעו את קול
השופר שמה תקבצו אלינו
אלקים ילחם לנו (נחמ"ד)

מצוה לפרסם האיסור שעשו רבותינו הגדולים נאוני עולם
זכני ישראל צדיקי הדור שליט"א ספה עיה"ק ירושלם תובכ"א
בהתאספם יחד לדון על סחכרת האורותי שהכר אברהם יצחק
הכהן קוק ושאר סאסריו בחרכות הישראלית והניר והמהשבה
הישראלית וכיוצא.

אמר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו לאמים
ולמוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב (משלי כ"ד)

א"ר עקיבא נמשלו ישראל לעוף מה
העוף הזה איני פרוח בלא כנפים כך
ישראל אין יכולין לעשות דבר הוין
סזקניהם (ויק"ר י"א)

זה לשונם הטהור שכתבו בסכתכים להרבנים נאוני
עולם שליט"א

ביה כחדש רחמים פר"ת לפ"ק לשנה טובת תו"ת לחו"ש
לכבוד כו'

ידיד ה' הננו מוכרחים הפעם לצאת מנדרנו סדת השתיקה
ולהודיע צערנו גלוי גם לכחירה שיהי. — הן הוכא לפנינו חוברת
נתפשה סקרוב לרב אחד ספת, והנה נשתוססנו לראות ולשמע
דברים נסים וזרים לתודת ישראל כלה וראינו כי את אשר

ינודנו לפני באו לכאן, כי יחולל חרשות לילך כדרכים עקלקלות
 אשר לא שערום רבותינו ואבותינו מעולם. בא ונהייתה לעובדא.
 ועוד יתיר מזה אשר לא פללנו בלל. גם הובא לפנינו סח שהדפים
 זה סכנו אשר לא ראינו עד כה וכי הפיץ כבר הוכרות. כרוה
 העת תחדשה רוח חכפירה ותרבות חרשה, אבל האחרון הכביר
 אשר בשם "אורות" קראת אותה מחוללה, ורעל מות בחוכה,
 יש בה תרבה דברים שאסור לשמען וכיש לכתבם
 ולהדפיסם. ולדאבון הלב הנם נקראים לבני הנעורים אשר
 לא ידעו ואשר אינם רוצים לידע ולהבחין בין אור לחושך, ובשנם
 כי שם הם נקרא על כותבם והם נבנסים בקרבם בארם של עכנאי,
 ומתקדשים ומסתרים על הגנות, ושיש מתחלל וסבנה והריסת דת
 משה ויהודית נשקפה בעמים של דברים כאלה על כל רוחו והנובו
 של חדר הצעיר, ואם אמנם ההרשנו בגלוי עד כה מחשש
 מחלוקת וקטטה וחתיש שיכול לצאת עיני, אבל כבר עברו ושטפו
 כל גבול ופליך השתיקה ואם אנו מהשים ומצאנו עון חזו—רצופ
 המחברת הזאת אשר כמה פרקים מלאים תהלות ותשבחות
 לרשעים, שם הושך לאור גאור לחושך ואומר להשעים צדיקים
 אתם כמו שצדק נכפ' מינ' מה' כ' ופ"ז) ואפי' לאותם
 הצעירים והצעירות בעלי התעמלות והחוללות אשר אנו מכירים
 בהם שעושים שכתם הול בפרהסיא, שהם מוסרים לכל התורה,
 ועוסקים בפרוצות נפרזה וכל מיני נאפופים וכדומה. אומר
 שעוסקים ועוברים. עבודת הקודש (פרק ל"ד) ואת אשר נפש
 רשעים ופושעי ישראל הפצה גחן להם ככתביו, ולעומת זה דוקר
 ועוקין בעקיצות נסוח את שלומי אמיני ישראל. (פ' ב' במעשה
 עמלק וכו') וכי נפשם של פושעי ישראל יותר מתוקנת סנפש
 שלומי אמיני ישראל (פ' מינ') וכן נפש כל המהויקים בתוהיק
 עפי' מסורת האבות סקטין ומרעיל אותם בסם (אל-מות) ובכמה
 דברים מנלה פנים בתורה שלא כתלכה ר"ל. ועל
 כנון דא עקא. ואסור לנו למשחק שלא נתהייב חזו כדמס של
 כל אותם בני הנעורים והתלמידים אשר ישחו את הסיס הרעים
 חללו, ואיך נאמר אח"כ ידינו לא שפכו וכו', וכאשר שמענו ספי
 נאמנים כי כבר פשתה ננע הצרעת הזאת אצל הצעירים הישרים

עד כה, במענה ותואנה שחיי חרב אוסר כך, "לתתעמל" ולתתעלם ועליות החיים הוא מעלה את השכינה כמו אמירת שירות ותשכחות שאסרם דוד חסלך עיה בס' תהלים, אשרי און שלא שמע כל האלה, והנה זאת היא חובתינו בתוך הקרובים אל ההלל, ואל מקום הששפט לקדם פני הרועים רועי ישראל הנאמנים ולקרא להם כי יתנו ידם לעמיד כפרן ולנרוך גדר סביב חומת אש דת תוחק וגדרי הצניעות וחוסר, ועיב הננו פונים היום אל הדרג שליטיא ואנו מעוררים איתנו עוד הפעם כי כבר יצאה ההבערה הזאת, "מסקרות התאווה" ותאכל כמה נפשות יקרות בהורי הסד פרהי בני הישיבה ואם לא נסתר כלנו יחד לעצור בעד הרעה ונאכל ה"ו סגריש ועד קפה ועד כרם זית כרם ה' צבאות.

יקום נא לעזרת ה' בנבוכים ויעורר נא את סביריו וסודעיו הרבנים הנאונים שליטיא לתת ידם לת' אמונה, ולדון על ספריו אם ספרי קוסמים הם, ולפרסם אותו ברבים כי אסור לעיין ולסמוך על כל הכליו ועד חלומותיו, ועתה הנה אנהנו עשינו את שלנו והודענו את צערנו גלוי להררינ שליטיא, ומעתה הרי הנוכה זו מוטלת עליו להצטרף עסני יהר לפרסם זה האיסור ברבים, יטלא נא את חובתו הקדושה וה' יהי בעזרנו ע"ד כבוד שמו כי תמלא הארץ דעה את ה' ואת רוח הטומאה יעביר סן הארץ ונוכה לראות ככא נאי צ כביא.

יצחק ירוחם כהנאון התמיד ס"ה יוסף חיים זנענפעלד
 סשה יהושע יהודא ליב זצ"ל דיסקין רב ואב"ד לקהלת האשכנזים
 זקן הנאונים נשיא ירושלים ת"ו בעיה"ק ירושלים ת"ו
 (מקום החותם) (מקום החותם)

משה יוסף האפמאן משה נחום ווארלענישטיין
 ראב"ד דק"ק פאפא ראב"ד בעיה"ק ירושלים ת"ו
 נשיא אנדת הקודש מרדכי ליב רובין
 ד"ן ומ"ן

יצחק כסוהר"א ז"ל פרענקעל
 (מקום חותם הכר"ן לכל
 מקהלות האשכנזים)

הענק המכתב בו מתנאן תנ" סגן רח כולין זצ"ל לאכ"ד
דינו תד' חנניס בעהון הכצלת שנת תרע"ז ח"ל :

בעיה ח' לסד, וחיתתם נקיים שנת. פחותך לעסד', מצא.

מכתבו האגרוז המתחיל, עמי תרעד' הגיעני, אתרי שכבר
הגיע מכתבו זה למכתבי העתים פה, עוד פרס הגיע לידי, ולא
אוכל לתכן איזה תועלת ח"י לו בות, להוציא מכתבו זה לרשות
הרכים, ולא הואיל כזה אלא לבנות ת"ח ורהוסיף חיכוכ
השם ולתרתר ריב. שרא לי מארי'.

וכעיקר דבר מכתבו, כבר כתבתי בו אבל הרה"ג הכד"ק
שיחיו אינם עשים כזה שום דבר, ולחנם התמרמר כתר"ה ש'י
עליהם, ואיש נבון כמוהו כהראוי שיאמס אזנו מלשמע קול
מציאי דבה ומתחררי ריב, וחמטים עקלקלותם לא יפיקו זכסס.
ויאחוז סדת ת"ח המרכים שלום. והוא ישקוט ומי ירשיע
ושלום על ישראל ועל רבנן והלמידהון מאת אבי עד ש"ש ומאת
ידידו הדו"ש ושלום תורתו לאחכה ומצפה לישועה

כ"א תמוז, לא יתוצבו חוללים' לפ"ק.

חיים ברלין.

בזה יום ב"ז סיון

ככול ידידי או"ג נצמד בלבכי הרב הגדול החורב י"א
אחדשה"ט, עכרתי דרך

הרב וכבית הרב מצאתי אה ר'

והרב רוצה חוקא באלמות לכוף את בני א"י שיאבלו פירות
שביעית, ומה שעשו בר"ץ עם הרב ר' צבי בהן סרהוכות
שהענבים יחיו כהנם אך יקבלו שבר בצירה ושמירה ועשר של
המסשלת, איננו מסכים לזה אלא דוקא יקבלו כל שבר דנוף
הענבים, כי ר"ל המומאה נרבק בו, ובעברי כדרך ראיתי
כמה קאליאניסטין החחליין שביעית מתרפים ומנרפים את הרב
דיפו על שהתיר שמיטה ונתן יד לפושעים.

וע"כ ידידי וחכיבי יראתי מאד פן יפתה ר'
. שיסכימו לרברי קוק שלא כד

מפני היראה, ע"כ ייטיב נא להתראות עם הכריץ ולהניח לחם שלום
 וברכה בשמי שלא ישנו חלילה וחלילה ולא יתעקץ ח"ו השמיטת
 מפני אימת קוק המשיגע ונס יזהיר לד'
 באזהרה רבה שלא יהניף להפושעים כי
 אנכי לא אשתוק בזה ונס יבקש מירידי הרב הנאון ר' חיים
 ברלין ג"י שישלח תיכף החלופה להקאליאנעם עפ"י הרשימה על
 ארעם הנכיר ר' דוד סג"ל בפה עיה"ק צפת ת"ז בעד מסמר
 הירד ובעד יסוד המעלה וסיחולה כי נדרשים הרכה סאר וצמאים
 ורעכים על הסעות הללו ונא בזה ידירו בלב ונפש

יעקב דוד רידב"ז

(עקם חתומם)

כ"ז נעתק מעצם כ"ק צ"ל סמ"ש אות באות.

זוה נתפרסם בשנה העברה פעיה"ק חו' ע"י העתקת כ"י
 גליון תקעו בחדש שופר".

. . . אמנם זאת לא זאת לדאבון לב. מערציו ומקדשיו כו'
 וכאו לקבל פניו ביום שכ"ק פ' תמים תהי' וגו' והוא
 יושב ודורש כמשה בפי הנבורה, סודות והלכות חרשות בדויות
 מלבו, דבר אשר לא דברו ה" תסמר שער ראשנו כדרכו מקדם
 ומאו, אשר ע"כ הובח עלינו לעמד על נפשנו ונפשות בנינו להתאמר
 יחד ולהדש. אנודת הקרש' שנוסדה בשנת לא' תסודר ע"י גאונים
 וצדיקים נוחי נפש ז"ל ככתוב וחתום כח"י בפנקס החברה בהסכמת
 הנאון הני' אדר"ת וציקיל רב דפעיה"ק טוב"א ללחים מלחמת
 סצוה ולהרפים עלים לתרופה איזה חוכרת ולהפיצם בכל העולם
 אשר בהם יכואר היטב מהותו ואיכותו של הר' דיפו איי קוק, עם
 הדבוק אחריו הר' י"ם הרלפ, תולדותיהם נכליהם מעלליהם נאותם
 דמיונם מעשיהם ודרכיהם הן שדרשו בעיפ והן שנרפסו בחוברותיהם
 הכל כבידור נסור ע"י עדי רא"י או עדי שמיעה להיות גלוי לעין
 כל שיטתם החדשה ואהרי הררישה והחקירה עמדנו על עצם
 תכונתו ונזעו ונתאמת לנו שאמנם כן הוא כה אישיותו נפלא.
 הזרפת נפשו ניולה ועלול הוא הרב קוק להיות מחולל שיטה

חדשה וברוי' כאומה הישראלית ולעשות חי' פרצים ובקיעים ברתנו
ובתגיותות ותתקנות והמנוצים אשר באו לנו בקבלה וסאורה
סאבותינו ורבותינו ז"ל.

סוף דבר. מלחמת חי' לנו בתרב איי קק והריים
תלפ הנמשך אחריו. אשר כבר היה לעולמים סדור דור
וכל מחלוקת שהיא לשיש סופה להתקיים. וכאשר העיד ע"ז הנסיון
שאפי' כנדולים ז"ל אשר דבריהם נתקבלו לכל ישראל מ"ם כאלו
הפרטים אשר חי' בהם המחלוקת עשתה פעולת והגיעה עד
תכליתה לברר הפסולת מתוך האוכל ולזרוק הוצה כידוע לידועי
הן וכיש כאלו שהי' להם מחלוקת באיזה כמות סדעותיהם וטעשיהם
או בעיקרי האמונה אפי' בעיקר אי' או ודאי נכונה וגם עשתה חיל
וגמרה פעולתה בקנאת חי' צבאות לבער ולהוציא גם אותם האנשים
עצמם סקדושת ישראל הוצה ר"ל. עכ"פ איש הירא והרר לדבר
חי' ותהי'ק. ויהיש לנפשו ונפשות בניו שלא יתבלבלו וישתנו
ויתקלקלו דעותיהם בענין הידיעה והבחירה, שבר וענש, והתחדשות
פירושי התורה והתחלפות החלכות בתרי"ג מצות, ובמשקל מצות
קלות כחבורות, ובחומר הגוירות התקנות והסנתקים, הן שנעשו סיני
לתורה הן הפשוטות וכיוצא בהם שהם עיקרי חרותנו ואמונתנו.
יסנע עצמו ובניו מסמוע דרשותיהם ולקרות הוכרותיהם שהן סלא
שעמנו וכלאים סורככות סרעות מסוגות ומתחלפות. והשייטע לנו
יהי' שלום לו ולנפשו רוחו ונשמתו עדי הגיעו לימי שיבם וזקנה
הנהגת עתיקא קדישא קין והכלית נף האדם הפרטי. יום אחר הוא
יודע לה' לא יום ולא לילה, (זכרי' יד) עת תוספת רוחו ליהר נשמתו
בחי העולמים כססירת נפשו על יהוד שמו הגהל חי' אלקינו חי'
אחר, יהי' אוסחבתו תסימה זכה סזורה כלי שמין פיגול מהשבה
זרה רק אמונה שלמה ועולה תסימה אשי ריה ניהוה לה' יהי'
שמו שלום וכסאו שלום אמן.

וח' יכפר בערנו ויטיב לנו הכתיבה וההתייחס לשנה טובה

להיים ולשלוט לנאולה שלמה כביא עמרת שנת טובתך נ'

חברי אגודת הקר שבירושלים בעיהם תו.

זאת למודעי כי הקונטרסים אשר חרשים מקרוכ כאו לא שערום אבותינו ומדפיסים חיכידים בתרחכת הלשון לשון עברית לשון שכרו לחם מעצמם ובהם הקירות שלא עסקו בהם רבותינו הנאונים וכזה הוא מבעול לתלמידי אבוי ורבא מכשול גדול שאין להעלות על הכתב ומכש"כ שהמ"ל הוא "מכונה" כשם נאון וצדיק הרב רא"י קוק ותלמידו הנמשך אחריו הרב י"ט הרל"פ ומכין מטיילא שחיבורים כאלה אסור לעיין בהם. וצא האמר להם ובשכר זה ירחם ד' עלינו ונכתב ונחתם בספר היים טובים ובעה"ח י"ד אלול תרע"ט

משה נחום ווארלענשטיין

ראב"ד בעיה"ק ירושלים הוי

הנה האמת נניד שמתהילה השבנו להיות מתינים שלא להדפיס זה האיסור עד שישיבו הרבנים הנאונים שבגולה שליט"א תשובתם והות דעתם ולאסוף כל הבחות כולם יהר להדפיסם ולפרסמם או, אבל עתה מצאנו חובה לנפשנו להדפיס סבי טעמים. א', שקבלנו מבתיים מרכנים גדולים שבא"י וה"ל שליט"א שמתטיהים ומורעמים מאד על ראשי הרבנים הנאונים הנ' זקני ישראל שפה עיה"ק ת"ז שליט"א באמנם שהתחלה בסצוה זו היא רק בנאונים גדולים וקנים אשר הם במקום החלל הזה וכפרט בעיה"ק ירושלים ת"ז; וב', הוא אשר כבר נדפס גם מתלמידו הרבוק סאהריו יעקב משה הרל"פ מכתב, טובים מאורות' לקדש ולמחר שיטת רבו הקדוש לו ותלא בו בוקי סריקי בלי טעם, טענו לו בחיטין והודה לו בשעידין עכ"פ סודה הוא על עצמו **שפנה ערף להעבר שלגני** הקבלה והסמירה באצ"ו שם עמוד 5.4. היו לנו ימים אשר כל יסוד הדרכת העבודה הי' מבין בדרך כו' אעפ"י שמצר הציור הזה גם מכנה כרוכה בעקבו לנרוכ כו' הנינה עליהם הצפי' של של העתיר לחוק את סדרי הקדושה שלא יהי' נלקים כ"כ סן הרעי. כו' אבל אל לנו לשכוח שכל זה הי' בתור. הוראת שעה" בעת החגלגלותנו סדחי אל דחי בגלות וכו"ל כו' אבל לא כן עתה כו' וכזה כתב כבר, במכתב גלוי' שנת תרע"ח עמוד 6 ע"ש—הנה

עין כל דעת בבין שם איך הוא כא לחיות סחולל שיטת חדשה בדו' ובונה כמה לעצמו לעבוד עלי' עבודה חדשה רק במחשבה דת אשר אין לה שום מציאת ושיב חכנת לכל בר דעת ומשכיל אמת. ורק אלו המפשים חסרי דעה שירדו ונפלו כמחלת הדמיון ותמיד מלתו על לשונו. דומתי אני, והם בכלל הנפילים והיורדי דומה יורד ואינו יודע לעלות עייל ולא נפיק, והוא האומר לזנוח כל טוב המנוחל סאכות בשכיל איזה חזון לב חדש אשר אין בו כמסו. ומסיל סום בקרשים עבודה הקדושים רבותינו התנאים ואמוראים ראשונים ואחרונים זיל בכל מסך הנלות שדרך סכנה להם, וגם אחרי גודל שהרת הכוונה לא הניגה עליהם רק, שלא יהיו נלקים כ"ב סן הרע" אבל כפחות. מכ"ב נלקו ח"ו סן הרע סן הכיעור והרוסה לו. אבל אין זו פלא הלא ססתמא קיבל כך סרכו. אשר רואה בעיניו אור חי אליהו עולה" או שהוא עצמו בן הוא החוזה כגילוי הסתרים, שעת הזמיר הניע וקול התור נשמע וסור שיה שרפי קידש מלהשים לו באזנו שדרכי העבודה שדרכו אכותינו ורבותינו זיל עד עתה הי' רק בתור, הוראת שעה. ריל מהאי דעתא. זהו טעם כעיקר אשר אין סעצר לרהיני ולא יכלנו להתאפק עוד, והגנו סוכרחים לנלות ולפרסם, אור האמת גלוי דעת תוהק סרכותינו הנאונים הני' שליט"א. אשר ע"כ רוח הנבירה לכשה אתנה וכשנו פנינו, ושמו עצמנו בנקרת הצור ואמרנו יעבוד עלינו סיה, והנה עבר עלינו רוח הקינאה קנאת ד' צב' במקום שיש חילול השם אין הולקין כבוד לרכ, ותמכנו יתדותינו בשלש עשרה תיבות ייג סרות של רחסים וכשערי דמעות כי לא נשלכות. הפתוחים ומשפיעים והמאירים לנו באורים גדולים אורים, וחוסים אור שבעת הימים כאלו הימים נוראים. והנה לתשובה אנו קוראים סה לך גרדם קום קרא לאלקי' לנקום נקמת הרע והרשע העוסד. לנגדינו חיצה לנו הסתגרה בנו לרכאו ולהכניעו לבערו ולבטלו ולנתקן. משורש יתיקתי לא רק במחשבה לכך או בשכ ואל תעסה, אלא דוקא בקום ועשה להרים, קיל השופר כנכורת עליונה לשבר הקליפות לנסרן ולהפירין מעל הפרי ולדחפם ולזורקם הוצח סכלי להכנס אל הקדש פנימה. ומסילא יכולו ויאכרו ויתסו לנצה. ועל חיכרות ומארים כאלו

הנני אין לנו תיזוף רק לחרוץ עליהם משפט של פסול והעוב
 בסוס ועשה כמו שהורה לנו תנאין כאלפי השנים שעברו עלינו
 טיוב סתן תורתנו הקדושה עד היום הזה ועד המלחמה מצוה
 שאנחנו עוסקים בת כזה המאמץ ובמוחים אנו בשם השם
 אשר לך חקנו והנכורה ומלכותו בכל משלח שלא נהי'
 נלקים מן דרע כלל אף לא מן הכיעור והדומה לו ניתקיים
 בנו סקרא שבחוב לא תאונה אליך רע ונגע לא יקרב באחליך, ורק
 בזה וע"י זה הננו ספיהים הטובת השלמה בלי תערוכת רעה כי
 רוח השומאה יעביר מן הארץ, והי' מתוך קרוב ויחננו כל ישראל
 כאיש אחד אהדות נמורה. אחד באחד יגשו ורוח לא יבא ביניהם
 איש באחיו ידבק יתלכרו ולא יתפרדו (איוב ס"א) ומסרכים
 הנאולה האמיתה שיהי' שם ד' שלום ובסאו שלום.

מן הראוי הי' לנו לקיים ענה כסיל כאולתו מן יהיה חכם
 בעיניו (משלי כ"ו) ולבטל את הדעות הזרות והרעית של שני
 המטיפים הנ"ל הפורצית ושיטפות אל מוך המהנה לוקחות לכבות
 רבים ומעוותות את הדרכים, ומטות רבים מצעירינו סדדכי חיים
 לדרכי מיתה ריל, ולללות את זיופם ושקרם ע"י ביהוים אמיתים
 מסקורים נאמנים מסקר מים חיים תחזק תושבע"פ ר"ל ופיסקים
 על כל פרט ופרט וביתור טהור ובתבי האריות, אבל כאולתו
 כתיב, ובסו שהם אומרים כותבים ושיטפים דברים בכלי טעם רק
 פטיפים מלא בעלמא בהמטיפים על הכמה כבית העם ההדוטים
 בלי שום סקור טר"ל טפני שכן היא האמת שאין להם מסור
 אמת אלא סכאר זרה נכרי' זאת לקוהה, וזיופם ושקרם מני' וכי'
 באר היטב ספורשה, ומן דילי דא לי'—הוי אריאל אריאל קיית
 חנה דוד נו' הן אראלם צעקו הוצה נו' על, הבתן הראהי תהת
 אשר הי' לו להביא כפרה לעולם, הנה הוא מוכה ומקיים, הכפירה'
 בעולם ופער פיו לכלי הק. בתרבות הישראלית כסאמר, הזרעונים'
 עמוך 16, יש לכפירה ובת-הקיום הארעי' טפני שהיא צריכה לעכל את
 הוואא שנתדבקה באסנה סאפס דעת ועבודה נו' יפהר רוח הפרצים של
 הכפירה את כל הסחי שנתקבץ בשטח החחחחין של רוח האסנה נו' מי
 שסכור את החיך שכפירה מצד זה מוצץ הוא את דבשה ומתוויה לשורש
 קרואתה ומסתכל בהור הקרת תנורא-כפור שמים כו" לא העתקנו כל
 הסאמר כדי למעט בתפלה, ועתה מרגן ורבנן דייני ישראל דנו לנו
 דינא דהא נכרא. הסתיר הכפירה לפי שעה' הלא אפי' לנביא אמת
 אשר יעשה אותות ומופתים אמיתים וידבר סרה על ד' אלקיני
 ויאמר לעבור על דברות הנאשונות אנכי ד' אלקך אשר הוצאתך
 סארץ מצרים סבית עבדים, לא יהי' לך אלקים אחרים על פני
 ונו' אפי' לפי שעה' וארעי הנם שמכטיח לנו כאותות ומופתים
 שיבא מזה אהיכ תועלת גדולה לבטל עבודה זרה אהרת אשר
 הסן עם אדוקים ולהעמיד התורה והכזוה אח"כ על תלת'
 חיבים אנו לדוני לנביא שקר בידא. ועתה איך נעביר בשתיפת

כחודאה היו על זז המתיר ומזבח בקיום הכפירה לפי שעת.
 בשביל תועלת של הכלי שוא ודמיונות כזבים, ומכמה שם עמוד
 18, שחזרת הכפירה לחוסי האמונה היותר מהורה, ועי' עורות
 התחי' ס"י נ"א. אוי כאלו לא ראה אורות סימיו אור אמת הרמב"ם
 ז"ל ה' עכו"ט פ"ב היה. וכן אפיקורסים מישראל אינן כישראל
 לדבר מן הדברים ואין מקבלין אותן בתשובה לעולם שניא י"ל
 באי' לא ישוכן ולא ישנו אורהות הי"ם, והאפיקורסים הם התרים
 אחר מחשבות לבם בסבלות דברים שאמרנו עד שנמצאין עוכרים על
 גופי תורה כשאט נפש ביד רמה 'ואמרין שאין כוז עון, ואסור
 לספר עשהן ולהשיב עליהן תשובה כלל שניא' ואל חקרב אל
 פתח ביתה, ומחשבת של אפיקורוס לעבודת כוכבים" עכ"ל. ובישוב
 הסתירה כמ"ש בה' תשובה שלכל דבר מהני תשובה, ויא דשאני
 אפיקורסים התרים אחר מהשכות לבם, ויא דאין משתדלין
 לקבלן. ועי' תשו' רדב"ז ז"ל ה"ד צ"ב שסכיא כשם הריטב"א ז"ל
 שכל הכופר בתורת משה ואמר שאינה אמת, כמו שהיא בידונו
 וכל כיוצא בזה עבודה זרה נטורה, הוא אעפ"י שמאמן ביהוד השם
 ומרחיק ממנו ית' הנשמות בתכלית הרחוק ע"ש. הנכא בפ"ת
 יו"ד קנ"ז בקיצור אכמ"ל, עכ"פ מאן דפריש סמינות מת מיד היה
 וכל הכופר בדי' הוא האלקים שהוצאתנו מארץ מצרים ודאי ממילא
 מהשבתו לאלקים אחרים, הטבעי השכל הפועל, החומר והצורה, או
 האדם עצמו, ואיך כתב זה בתרבות הרעה שם בולגרת' הנפירה לצאת
 בצורה הרבנות לעקר את זכר אלקים ואת כל המצדדים של עבודה אלקים כדועל
 מציאות התרבות שהכפירה מחרבת הבנה דקת אלקים נשגבה את הכולה ודי'
 יכפר לנו שהעתקנו כל התורה כמאמר הא' עורות תחית' כתב, ולפי
 תנביות השלילה בידו המוכשרים לה כו' מראשי עם בעלי נשמה של
 עולם האצילות והרנש הנשמתו האלוי האופי הולך ומפירה ומתחבר
 אל כל המאיות הנגזרים בהיסתור' המוחשית כו'. הבישו וראו בעין
 פקחא, כי בטח יצר יצרו עליו לעשות אלילים אלמים (הקבוק
 ב'). שאנחנו בני ישראל אינם יודעים רק אלקי ישראל ואלקי
 העברים, אבל כל "אלהי העמים" אלילים, ואין אלקים קדושים
 מתיישב על סמם עמוס ולאומים, וכן שם ס' נ"ג כתב. מראש
 צורים של נועה מהליכות הולדתה, אנו די' אלקי-מאין מצרים'
 מהופעת' תורתה מהארת נביאתה' כו' איך העיו מצהו לשנות הלשון
 מדבור הראשון' כתר התורה אשר שמעו כל ישראל ספי הנבורה ב"ה
 וכיש לעה. רצוננו לידע מצפוני לבו כי מה חיל' מוצק לו להמאמר
 הזה אם היו מעתיק גם "אשר הוצאתיך. מארץ מצרים. ומה הרויה
 אם דלג על עיקר הגדול הזה אשר כל התורה והמצוה קשורה
 ודבוקה בה, הלא זה מהפך עיקר הכוונה שבפי' זה לכונה
 ומחשבת עבודה זרה ר"ל וכי אפשר לעבור על כיו בשתיקה ועתה
 מוכנים גם דבריו כמ"י ליד שהתעמלת (מין שהם) עבודה הקודש
 היא וסעלה את השכינה ועי' נאמ' בכל דרכיך, דעהו' כונתו על

„תשכינה וחידיעה" של אלהי הלאוסי אשר הסציאו וחדשו הלאוסי אלילי אלמים.

והננו בטוחים כשש' ד' סגן דוד משיח צדקינו ע"ה אכי בעלי רוח הקודש האמיתים שהוא בכבודו ובעצמו ילחם לנו על הילול קדושת ספר תהלים שהוא האב וראשון בכתובים להשוותו כרמיון הפעולות השפלים ונכזים משוקצים ומטאים ר"ל ואם שתלמידו הדפס עלים ומפות לקנהו ולנקותו, לא הועיל בזה מאומה רק לטנף גם את עצמו בצהצוחי מוטאה המעורבת בו עכ"פ נתאמת דברי הנאון מרן ריד"בו וצ"ל במכתבו הנ"ל כמו שמודה הוא עצמו שאפי' ברוח"ק המדומה שלו „צהצוחי מוטאה מתערכים בה".

והנה המאמר בפ' ט' כ' מ' עורות התחי"י הנהו עד לעצמו שהוא עקירה וכפירה לכמה וכמה עקרים סתורה שבכתב ובע"פ. אך זאת רצונינו לירע מה היא כוננו בעת אמירתו. כרבת המינין' תיקין' פגם כתר המלוכה הלא כתב(שם) רוח האומה שנתעורר עכשיו שאומרים רבים ממהויקין שאינם נוקמים לזאת אדקים בו' שואמרו כל אלה בשם רוח האומה לכה ישהחלו להלל את רוח אדקים מעל כל הקנינים הללו בו' למרוד ברוח האומה אפי' בדבור, ולטאס את קניני' זהו דבר שאי אפשרי ע"ב. ואילו כוננו על אלו האומרים ובערת הרע סקרבך ג' אשרו האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך הטאים בו' יתפדו כל פועלי און. להכרית מעיר ד' כל פעלי און אין' שלום אמר ד' לרשעים. אל תתהבר לרשע אפי' לדבר מצוה (אדר"נ) שלדעתו איתה הנה הואייה יתחזה ה"ו אם שנא' כל ידה ממנו נדה, אלא מפני שהם עושים כפסעה שקל שם אינו ואינו למגלה פנים בתורה שלא כהלכה. ההלכה הפסוקה היא (ברכות כ"ט) דמי ששבח לומר ברכת המינים שמה אפיקורוס הוא אפי' ה"ו צדוק נמרד וכתבו האחרונים דאם אמר ספורש לבטל ברכת המין' דאי אפיקורוס הוא וכ"ש הלזה שנהפך שיליתו על פניו. שעל כופרים ופשעים אוסר להתלק טהם ועל עדת ד' שבועות ירושלם ת"ו יצאה הנזירה מלפניו כהסכמה אחת לדברי אהיו הקטן שה"ק שמו' מי צריכים להתחלק סחם' בעתרון הסירו' נוסע"ר 456 כ' תמו תרע"ד. הן הן נכורות של השי"ת שלא נחשבו האידות בעת התגלות אצל פרקים אלו ומכש"כ בהמאמרים שעדיין מסה הצביעות עליו פרוסה, ומאפיל אורו במלית שאינו שלו לרבות בני דורו וגאוניו ומתהפך לכמה גנין אורו כמו שכבר נכחו בקובץ הפלם לאדם „הפפך" הלא בר בו רב דהר יומא יודע פי' המלות מהפושעים ונושאי דגל ההפקרות ביד רמה" שהמה הם המורדים והמפרידים והלוחמים במלכותא דרוקיע ומלכותא דארעא מהם מפירו השלום בין עם ד' קדוש ישראל שעושים הרשית בעלי מלחמות—ועינו המחבר נא' מצדוק רשע ומרשיע צדוק תעבת ה' גם שניהבו (משלי י"ז) ובכר ניבא ירמיה הנביא כי מאת נביאי ירושלם יצאה הנפה לכל הארץ: אימרים אמרו למנאצי דבר ד' שלום יהיה לכם וכל הילך בשירותו לבו ג' ובנביאי ירושלם ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר והוקי ידו סרעים „לכלתי שבו איש מדעתו' ג' (ירמיה כ"ג) הנה לשקר „עשה עט שקר סופרים' מנביא ועד כהן כלה עשה שקר, וירפאו את שבר בית עמי על נקלה. לאמר שלום שלום ואין שלום" הבישו כי

תעבת עשו גם בזה לא פחדו חכמים אלא יראו זמן ימים
 כנפלים בעת פקדונם יבא ד' נבואה חז'
 ועתה נזהר אנחנו מקריסת הקלנו שופר כציון הירמיה צוד
 קרשי זמנו כל ושב הארץ צה יואל ב"ל סי' לד' אלינו הננו
 קוראים אליכם אישים רבנים נאונים שכל עיר ועיר פ"א בפרט
 וצינך רואה מה חסד עושים בערן יהודא ובחוצות דושלם
 (ירמיה ז') הנח הכתן אייה' תראה ויהי החוזה הולכים ומתנבאים
 וגם להקת נביאי שקר עמכם כי הנח הנאולה באה וקוח משיחות
 וכולם אחותם כי התרפים דברו און והקוסמים חוז שקר וחלמות
 שוא ידברו הבל ונחטון וכו' יע"ב עת' לדבר ולא עת לחשות, אלא
 כל מי שיש בידו למחות מחוייב גמחות, ולהצטרף יחד רבותינו הגאונים
 הנ' צדיקי עולם שפעיהם ולהתייעץ מה לעשות עם אלו הרבנים
 הנאורים הנ"ז שיצאו נצבים ועומדים על הפתחים בין הצירים ודלתות
 ציון ירושלם ומתחלהלים לחיזה, נואל יכנסו חוללים שיטה חדשה מלבם
 בדויטלאה טפשות באין כינה רק הרעפה באין כושה, ודי הי' בעורינו.
 הנה עתה אנו עומדים בימים נוראים רחמים גדולים וירנו פרושות
 בחפלה ותהנונים לפני אבינו שכשמים שיהיאונו צל ידו תחת
 כנפי השכינה, לב עקוב להכינה ויהו ירנו אמונה עד בא השמש,
 בעת הה' ויטה עלית השכינה לעילא לעילא כיהא דעתיקא ויטא דלא
 אתירע, ונזכה לעשות את שלנו הבצורה עלינו טפי דגבורה בקול
 השפר להפרש ולהבריל להפריד ולבער הרע בקרבנו וסכל בית
 ישראל, לזרקם חוצה, והתקוף יעשה את שלו ויבא בעל הכרם
 ויכלה את קוציו, וכל הרשעה כלה כעשן, תכלה' ולבערם ולכלותם
 כן כל העולם, ינמר נא רע רשעים ותכונן צדיקי נו'
 ובכן צדיקים יראו וישמחו וישמח צדיק כי היה נקם נו'
 ויקים בנו ההבטחה שהבטיחה לנו, התורה שמוף ישראל לעשות
 תשובה בסוף גלות ומיד הן ננאלין שאין ישראל ננאלין אלא כתשובה
 כמ"ש ושבת עד ד' אקצר ושמעת בקולו ככל אשר אנכי מצוך
 היום אתה ובנך' נו' ושב ד' אלקי' את' שבורך ורהבך ושב
 וקבצך מכל העמים נו' (עי' רמב"ם ה' תשובה פ"ז) ואז נשיר בקול
 געים השירה והזמרה כנבור המנצח במזמור, למנצח' המזמור
 והתפלה שעל נאולת השבי' כימי עזרא נחמי' (תהלים פ"ה) רצית
 ד' ארצך שבת שבות יעקב נו' הלא, אתה תשוב החינו' ועמך
 ישמחו כן נו' כי ידבר שלום, אל עמו ואל חסידיו, ואל ישובו
 לכמלה אך קרוב ליראיו ישעו, לשכן כבוד בארצנו' חסד ואמת
 נפנשו צדק ושלום נשקו, אמת כלארץ תצמח נו' ואז יהיו כל
 ישראל בארץ ישראל הנוי הנדול הנוי כלו, נו' אחר, נו' קדוש
 קדושים יהיו לאלקיהם, נו' ואז אור חדש על ציון תאיר, לא יהי'
 לך עוד השמש לאור יומם נו' לא יבוא עוד שמשך וירחך לא
 יאסוף כי ד' יהי לך לאור עולם נו' (ישעי') . . . ועמך כלם צדיקים
 לעולם, ירשו ארץ נו' ונכתב ונחתם אנהנו וכל בית ישראל לחיים
 מיבים ולשלום ואמת ולנאולה שלימה נאלת עולמים ויוצא עמו
 כששון כרנה, את בהירוי' ויהן לחם ארצות נויים, ועמל לאנשים
 יירשו בעבור ישמרו הקיו ותורותיו ינצרו, כל הנשמה' נו' הללו יה
 במתנה בימינו כשנת, גל אור אמת' אורך ואמתך אלינו
 משיח אמת אמן.

חברי ועד אגודת החדש

בעיה של שלום תופ"א (מקום החותם)